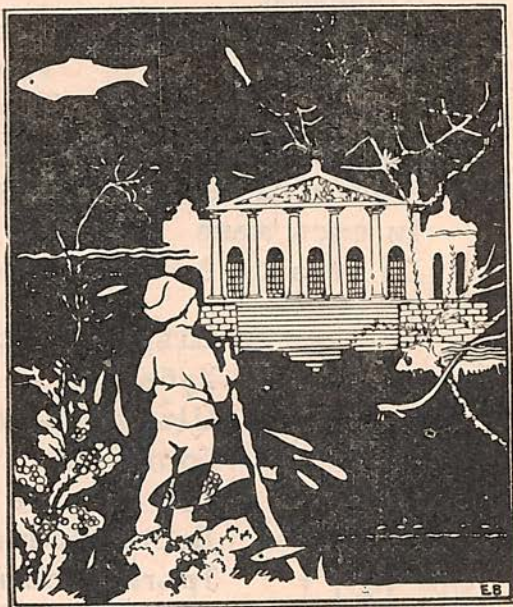

СВЪТУЛКА

сами ще се затворят и тогава съ никакъв ключ не ще можеш да ги отвориш. Запомни, че нищо не трябва да проговориш, докато си долу. След като отвориш дванадесетата врата, ще видиш закачена на стената сабята на царя. Вземи я и я запаши. След това ще минеш през един коридор и на отсрещната стая ще почукаш на вратата. Ще ти отвори моята дъщеря. Там над огледалото в нейната стая ще видиш една огърлица, която гори като огън, но ти не се бой, а я вземи. Нея още никой не е турял на шията си и тя може да изцъри от всякаква болест. После ще хванеш за ръка дъщеря ми и ще я поведеш навън. Тя може да те запита кой си, от къде си дошъл, но ти нищо няма да й проговориш, а ще я изведеш през коридора, през дванадесетте врати по същия път, откъдето си минал. Но преди това ще се отбиеш в спалнята на езерния цар, ще вземеш арфата, която е до леглото му. Той няма да те чуе; ти ще стъпваш по лека. И щом излезете с дъщеря ми из двореца, ще засвириш с арфата. Щом засвириш, вълните сами ще ти изнесат горе.

Очист на бабичката така страшно свѣтѣли, че всичко се виждало на дъното на езерото.

Слѣзъл братът на дъното, извършил всичко, каквото му казала бабичката, и скоро вълните изхвърлили на брѣга и него, и хубавицата, която сияела като сѣщинска зора.

Въ гората надъ езерото станало като день.

Братът продължавал да свири с арфата. Събудил се езерният цар и, като видѣл, че няма хубавицата, разпискалъ цѣлото езеро. Едвам успѣли да се спасят братът и горската хубавица от пороитѣ, които ги гонѣли презъ гората. Следъ единъ день и една нощъ тѣ пристигнали въ кѣщи, кѣдето лежала болната сестра. Поставилъ братътъ огърлицата на шията ѝ и тя за мигъ оздравѣла. После той се оженилъ за горската хубавица, а за горския царъ нищо вече не се чуло.

Тодоръ Харманджиевъ